

Elämää Lippstadtissa ja Evans Headissa

Järki laajensi tänä kesänä reviiriään Järvenpään ja jopa koko Suomen ulkopuolelle – nimittäin Saksaan ja Australiaan asti. Viime vuoden toimittajat Julie Paukkunen ja Anniina Lantela ansaitsivat itselleen Järjen virallisten kirjeenvaihtajien tittelin lähtemällä vuodeksi vaihtoon suureen maailmaan. He tulevat raportoimaan vaihto-oppilasvuoden iloista, suruista ja kulttuurillisista eroista säännöllisesti koko vuoden ajan.

Moikka Järjen kirjeenvaihtaja! Missä olet vaihdossa ja miksi juuri siellä?

Julie: Hallo! Vietän parhaillaan vaihtovuottani Saksassa, vanhassa hansakaupungissa nimeltä Lippstadt. Saksa valikoitui kohteekseni sen ainutlaatuisen kulttuurin ja hyödyllisen kielen takia. Myös aikaisemmat vierailuni ja isoveljen positiiviset kokemukset Saksa-vaihtarina olosta saivat minut vakuuttuneiksi maan annista.

[pullquote-right]"Kuka nyt ei haluaisi asua jatkuvassa kesässä, mennä surffaamaan koulun jälkeen ja rakastua pitkätukkaisiin poikiin?"[/pullquote-right]

Anniina: Hei! Olen vaihdossa Evans Headissa Australian länsirannikolla. Valitsin Australian kohdemaakseni siksi, että muuten tänne ei varmaan tulisi lähdettyä pitkän välimatkan takia. Australiaan muuttaminen on myös ollut pitkään haaveenani, sillä kuka nyt ei haluaisi asua jatkuvassa kesässä, mennä surffaamaan koulun jälkeen ja rakastua pitkätukkaisiin poikiin?

Millaisia tunteita koit ennen lähtöä?

Julie: Ennen lähtöä olin todella innostunut ja malttamaton aloittamaan vaihtovuoteni. Viimeinen kuukausi Suomessa kului paikasta toiseen juostessa ja kavereita nähdessä, joten aikaa

jännittämiselle ei juurikaan löytynyt. Lähdön koittaessa fiilikseni olivat edelleen innostuneet, joskin luonnollisesti myös hieman haikeat perheelle ja ystäville hyvästejä jättäessä. Lentokoneessa en lakannut hymyilemästä, kun tajusin minne olinkaan vihdoinkin matkalla.

Anniina: Lähtöni Australiaan tuli aika yllättäen, koska sain peruutuspaikan. Olin todella innoissani! Viimeiset viikot vietin perheen kanssa lomaillessa ja kavereita hyvästellen. Vähän ehkä pelotti se, unohtavako he minut kokonaan tulevan vuoden aikana, mutta toisaalta juuri heidän kannustamana uskalsin lähteä vaihtoon. Lähtöpäivänä itketti kamalasti, koska jouduin jättämään kaikki rakkaat Suomeen, mutta toisaalta olin ihan älyttömän innoissani.

Lippu lähti tietenkin mukaan. Kuva: Julie Paukkunen

Mitä odotuksia tai ennakkoluuloja sinulla oli kohdemaatasi kohtaan?

Julie: Erityisiä odotuksia Saksaa kohtaan minulla ei juuri ollut. Yleisesti vaihtovuodeltani odotin uusia ystäviä, kokemuksia ja kielitaitoa. Olin kuitenkin vakuuttunut että vuodestani tulisi unohtumaton, missä tahansa päin maailmaa sen tulisinkaan viettämään. Saksaa miettiessä mieleeni tulivat ensimmäiseksi varmaankin bratwurstit, olut, jalkapallo, ristikkotalot ja useat automerkit.

Anniina: Perusoletukseni Australiasta oli se, että kaikki harrastavat surffausta ja asuvat rannalla, ihmiset ovat mukavia ja että joka puskassa on tappava käärme tai hämähäkki. No, jotkin näistä oletuksista osoittautuivat vääriksi! Tytöt eivät surffaa juuri ollenkaan, mutta lähes kaikki pojat kyllä. Suurin osa paikallisista (jotka todella ovat mukavia) asuu noin tunnin ajomatkan päässä rannasta. Ja olen nähnyt täällä vain yhden käärmen ja hämähäkin, joten pelkoni osoittautuivat turhiksi. Täällä on todella "laid-back" meno.

Kerro isäntäperheestäsi ja koulustasi. Oletko saanut uusia kavereita?

Julie: Asun vaihtovuoteni aikana kahdessa eri perheessä. Nykyisessä perheessäni on äidin ja isän lisäksi 17-vuotias tyttö, joka suoritti oman vaihtovuotensa pari vuotta sitten Perussa. Minun lisäkseni perheessämme asuu myös toinen vaihtopilas, joka on kotoisin Kaliforniasta. Koulua käyn vajaan kilometrin päässä kodistani, Europaschule Ostendorf Gymnasiumissa. Hieman alle tuhannen oppilaan koulussamme on ikäskaalakin melko kattava, nuorimmat oppilaat ovat 9-vuotiaita ja vanhimmat kaksikymmenkesäisiä.

[pullquote-left]"Puhun kavereideni kanssa vain saksaa!"[/pullquote-left]

Kavereita olen saanut paljon ja olen ollut positiivisesti yllättynyt kaikkien avoimuudesta ja kiinnostuksesta minua kohtaan. Puhun kavereideni kanssa vain saksaa!

Anniina: Evans Head on pieni rauhallinen rantakaupunki, jossa on noin 5000 asukasta. Isäntäperheeni, johon kuuluvat äiti, isä ja 19-vuotias isosisko, on mahtava. Asumme käytännössä rannalla, koska sinne kävelee vain pari minuuttia ja öisin aallot humisevat niin lujaa, etten meinaa saada unta. Evans Head River School puolestaan on noin 600 oppilaan koulu, jossa opiskelen lakioppia, draamaa ja liikuntatieteitä. Oppiaineissa aussit ovat meitä suomalaisia vähän jäljessä, mutta se ei haittaa – saan ottaa rennosti,

kun asiat ovat tuttuja.

Olen saanut monia uusia kavereita, mistä olen todella onnellinen! Oman vuosiluokkani tytöt ovat hyviä ystäviäni. Vietämme joka viikonloppu aikaa rannalla, kahvilla, leffassa tai juhlimassa. Host-siskostani on myös tullut minulle tärkeä, sillä sain vihdoin aina toivomani isosiskon.

Evans Headin maisemia. Kuva:
Anniina Lantela

Miten olet sopeutunut vieraaseen maahan? Miltä nyt tuntuu?

Julie: Kaiken kaikkiaan olen sopeutunut uuteen elämäni todella nopeasti ja vaivattomasti. Viihdyn täällä loistavasti ja tunnen olevani kotona. Tällä hetkellä on tosin hieman nälkä, joten taidan mennä laittamaan makkarat grilliin. Tschüss!

Anniina: Olen sopeutunut niin hyvin, että välillä mietin, synnyinkö ihan väärään maahan. Totta kai minulla on ikävä perhettä ja kavereita Suomessa, mutta kertaakaan ei ole tehnyt mieli lähteä kotiin. Joskus kaipaen terveellistä ruokaa Suomesta, kuten ruisleipää ja kalakeittoa – pakko myöntää, että en ole koskaan syönyt niin paljon ranskalaisia koko elämäni aikana kuin täällä olen kahdessa kuukaudessa. Mutta fiilikset ovat edelleen loistavat, ja se tuskin tulee muuttumaan koko vuoden aikana. Täällä alkaa kohta kesä, joten hajotkaa te siellä pakkaseen!

Älä jää homehtumaan

Syksy on selkeästi täällä! Kotona ei tarvitse peseytyä, sillä rankkasateet ajavat saman asian. (Jos olit extremeliikan mukana suunnistamassa tai muuten vain extremeulkoilemassa toissa viikolla, tiedät mitä tarkoitan...) Luonnon suihkussa on tosin huonotkin puolensa; Jos jää liian pitkäksi aikaa ulos, voi homehtua märässä ilmassa. Onneksi lukiolaisilla on paljon tekemistä sisätiloissa: abit aloittivat viime viikolla ylioppilaskirjoitukset ja muut hermoilevat lähestyvistä koeviikosta.

Myöskään Järjen toimitus ei pääse homehtumaan. Ennätysmäärä toimittajia puhkuu ja puhisee koneidensa ääressä kirjoittaen enemmän tai vähemmän järkeviä sisältöjä teille lukijoille. Viime viikolla toimituksesta pukattiin ulos Järvenpään lukion uusien opettajien haastattelut, ja tulossa on vielä paljon lisää laadukasta luettavaa:

Kirjeenvaihtajamme Anniina ja Julie kertovat ensi viikolla kuulumisiaan ja heidän vaihtovuottaan voi seurata myös somen kautta hakusanalla [#unelmienvuosi](#). Pientä esimakua saamme jo huomenna, kun haastattelu heistä ilmestyy lehden sivuille. Myös kouluumme täksi lukuvuodeksi saapuneista vaihtareista on luvassa esittely.

Viihteellistä sisältöä on tulossa paljon. Niin horoskoopit, elokuva- ja kirja-arvostelut kuin pohdiskelevat kolumnitkin tulevat olemaan keskeisessä roolissa alkusyksyn juttutarjontaa. (Psst! Paina mieleesi avainsana "kenkä"!)

Laita siis kumisaappaat hetkeksi nurkkaan ja lue jotain järkevää!

Halu ymmärtää toi tänne saakka

Lukiomme opettaja Annina Tasala jätti muut pääsykokeet välistä päätettyään lähteä lukemaan ruotsia. Vapaa-aika hänellä kuluu perheen sekä liikunnan parissa ja viihdykettä elämään tuovat elokuvat sekä kirjat.

Tasala on kotoisin Sodankylästä, jossa hän suoritti sekä peruskoulun että lukion. Lukiossa hänelle alkoi hahmottua, mitä hän halusi tehdä tulevaisuudessa. Vaihtoehtoja oli kuitenkin laidasta laitaan; psykologia, lakitiede ja ruotsi.

Lukion jälkeen Tasala haki useampaan paikkaan, mutta ensimmäisenä toiveena oli päästä lukemaan ruotsia.[pullquote-right]Meitä nuoria kapinallisia varmasti kutkuttaa yksi kysymys: miksi ruotsi?[/pullquote-right] Niin hän jättikin menemättä muihin pääsykokeisiin. Hänen onnekseen Oulun yliopiston ovet aukesivat hänelle ja niin alkoivat ruotsin opinnot.

Meitä nuoria kapinallisia varmasti kutkuttaa yksi kysymys: miksi ruotsi?

Tasalalla on paljon ruotsia puhuvia sukulaisia ja ystäviä, joten halu ymmärtää heitä lisäsi hänen kiinnostusta Suomen toiseen viralliseen kieleen. Kielet ovat aina olleet hänelle myös vahvoja. Opettajakin tuntui luonnolliselta ammatilta, sillä hänen lähipiirissään heitä on paljon.

Tasalan vapaa-aika ja kiinnostuksen kohteet pyörivät samojen asioiden ympärillä kuin varmaan suurimman osan meistä. Itse hän kutsuu arkeaan tavalliseksi.

Purjehtien kohti uutta elämää Lukiossa

Koulumme uusi apulaisrehtori Jarno Hautamäki on kokenut opettaja ja pitää koulutusta, perhettä ja harrastuksia tärkeänä osana niin hänen kuin jokaisen muunkin elämää.

Hautamäki asuu Järvenpäässä vaimonsa, skotlanninterrierinsä ja kahden viisivuotiaan lapsensa kanssa. [pullquote-right]"Kiireenkin keskellä on tärkeää löytää aikaa perheelle ja harrastuksille"[/pullquote-right] Kesälomalla hän muutti uuteen asuntoonsa Järvenpään ja kävi ulkomailla, joten kesä sujui verkkaisesti vaikka se olikin tavallista pidempi. Vapaa-ajallaan Hautamäki purjehtii ja metsästää. Vaikka syksy on ollut kiireinen, hän löytää aikaa näille kahdelle rakkaalle harrastukselleen.

Miten Hautamäki päätyi kouluumme?

Aikaisemmin Jarno on opettanut Nurmeksessa, toiminut vararehtorina ja rehtorina. Hän päätti hakea Järvenpään lukioon töihin ja hänet valittiin apulaisrehtorin virkaan. Ensivaikutelma koulustamme on Hautamäen mukaan hyvä: "Hyvin avoin ja vastaanottavainen." Käytävillä on paljon keskustelua ja hälinää, mutta kiusaamista ei ole, mikä on erittäin tärkeä asia hyvän ilmapiirin luomiseksi. Kellot eivät poikkeuksellisesti soi, mutta tämä toimii vararehtorin mielestä hyvin.

Mistä työpäivät koululla koostuvat?

Hautamäki opettaa matematiikan ja fysiikan ykkös- ja johdantokursseja, yleensä muutaman oppitunnin päivässä. Hän tekee myös paljon hallinnollista työtä, mutta tarkentuva

työkuva rakentuu paremmin vasta myöhemmin. [pullquote-left]"Ensivaikutelman mukaan koulumme on hyvin avoin"[/pullquote-left]Keväällä hän on yövalvonnassa ja tekee kurssitarjotinta ensi vuodelle. Opettajat ovat Hautamäen mielestä leppoisia ja mukavia, aika samantapaisia kuin muuallakin. Tulevaisuudelta Hautamäki odottaa mukavia ja mielenkiintoisia tehtäviä. Jos Hautamäki saisi muuttaa maailmassa yhden asian, hän takaisi kaikille hyvän koulutuksen.

Varmoin askelin epävarmaa polkua

Tomi Hoviario on klassinen esimerkki siitä, kuinka voi saavuttaa unelma-ammattinsa vaikka ei nuorena tietäisikään mitä tekisi isona. Tämä aktiivista elämää viettävä, alun perin Helsingistä kotoisin oleva mies on päätenyt "laskento-opin" opettajaksi Järvenpään lukioon lukuisten sattumien kautta.

Tie ammattiin

Lapsuutensa Hoviario vietti Helsingissä perheensä kanssa. Koulutiensä hän aloitti seitsemänvuotiaana Helsingissä, mutta siirtyi jo 3. luokalla opiskelemaan Järvenpään. Ala-asteen käytyään perhe muutti Kellokoskelle ja sieltä löytyi myös yläaste. Peruskoulun jälkeen Hoviario siirtyi Hyvinkäälle ammattikouluun sähköpuolelle. Tällöin hänellä ei ollut tietoaakaan siitä mitä hän haluaisi olla tai tehdä valmistuttuaan.

Ammattikoulun loppuessa hän päätti lähteä opiskelemaan tietojenkäsittelyä. Opiskelun aikana ja muutaman sijaistuksen jälkeen hän löysi kutsumuksensa matematiikan. [pullquote-

right]"Järvenpään lukio on ylittänyt odotukseni."[/pullquote-right] Tämä aine oli kulkenut hänen mukanaan koulutien alkuajoista lähtien ja se oli aina kiehtonut Hoviaraa. Nämä tekivät sen opettamisesta loogisen valinnan. Käytyään iltalukion ja valmistuttuaan sieltä huikealla 9.6 keskiarvolla hän pääsi opiskelemaan Helsingin yliopistoon matemaattis-luonnontieteelliseen tiedekuntaan.

Järvenpään lukioon Hoviario päätyi sen takia, että asuu lähellä. Muita syitä olivat laatu, lukiolla käydyt työharjoittelut ja niistä saadut hyvät kokemukset. Hoviaron mukaan "Järvenpään lukio on ylittänyt hänen odotuksensa."

Opettaja vapaalla

Vapaa-ajalla Hoviario opettaa potkunyrkkeilyä Kehäkarhuilla. Urheilu on muutenkin lähellä miehen sydäntä. Hän käy lenkillä ja kuntosalilla niin usein kuin vain lapsiperheen kiireiltä ehtii. Urheilu ja matematiikka eivät ole hänen ainoita intohimojaan, vaan mukaan mahtuu myös musiikki. Hoviario on soittanut kitaraa suurimman osan elämästään ja haastattelu loppuikin mystiseen toteamukseen: "ESP soi paremmin, kuin Fender ilman sähköjä."

Maailmanmatkaaja päätyi lukioon

Marja Kapaselle opettajan työ on aina ollut yhtenä vaihtoehtona. Kapanen työskenteli Nokialla yritysosalalla, mutta kerran sijaistettuaan hän ajautui opettajan hommiin. Tällä hetkellä hän työskentelee kuudetta vuotta opettajana.

Yhteiskunnalliset aiheet ihastuttavat

Opettajaksi historian, yhteiskuntaopin ja uskonnon saralle Kapanen päätyi kiinnostavan aiheen vuoksi. Hänellä oli alun perinkin taloustieteiden koulutus, joka pohjustaa yhteiskuntaopin tietämystä. Kapanen ilmoittaa myös historian liittyvän tähän vahvasti. Yhteiskunnalliset asiat ovat aina olleet Kapanen sydämessä, ja hän ylistää: "Parhaimmillaan oppiaineet ovat todella paljon keskustelua herättäviä". Kapanen pyrkiikin luomaan mahdollisimman paljon faktaperäistä keskustelua sekä pohdintaa oppitunneillaan, mutta painottaa asioiden tärkeysjärjestystä: perusasioiden sisäistäminen tulee ennen keskustelua.

"Oppilaat ovat hiljaisempia..."

Järvenpään Kapanen päätyi, kun hän huomasi haussa olleen historian opettajan paikan. Hän asuu Helsingissä, joten matkakaan ei ole rasitteeksi. Aikaisemmin Kapanen on opettanut yläkoulussa sekä ammattikoulussa, joten lukio on hänelle uusi kokemus. "Oppilaat ovat hiljaisempia kuin yläkoulussa ja heidän kanssaan pääsee paremmin itse asiaan", toteaa Kapanen reilun kuukauden lukioelämän jälkeen. Opiskelijat ovat Kapanen sanoin olleet kivoja ja työskentely mukavaa. Peukaloiden pyörittelyyn hänellä ei ole jäänyt vielä aikaa, sillä hyppytunnitkin kuluvat oppitunteja suunnitellessa ja uuteen oppimateriaaliin tutustuessa. Toimistotyöhön verrattuna opettajan työ antaa paljon enemmän, sillä vuorovaikutus oppilaiden kanssa tuo jokaiseen päivään jotain uutta.

Kapanen ei ole työskennellyt aikaisemmin näin suuressa koulussa. Erityismaininnan Kapeselta sai koulumme areena, joka hänen mukaansa on paljon mukavampi paikka katsoa aamunavauksia sekä muita esityksiä kuin sali. Hän odottaa, että pääsee tutustumaan oppilaisiin ja opettajiin paremmin.

Maailmanmatkaajasta opettajaksi

Vapaa-aikansa Kapanen käyttää lenkkeillen sekä pesäpalloa pelaillen.

”Se on semmoista höntsäilyä, mutta voitamme kuitenkin kaikki pelit”, naureskelee Kapanen. Harrastuksiinsa hän lisää matkustelun, jota hän onkin harjoittanut niin vaihto-oppilaana Pohjois-Amerikassa, au pairina Englannissa kuin vapaaehtoistyöntekijänä Nepalissa, missä hän toimi opettajana. Tämä vastuutehtävä saikin hänet inspiroitumaan tästä urasta.

Vaikka kielitaito pääsee välillä hieman ruostumaan, sujuu Kapselta sekä ruotsi että englanti. Sujuvan ruotsin kielen hän omaksui ollessaan Ruotsissa vaihto-oppilaana. Tämän kaiken lisäksi Kapanen on matkustellut myös ympäri Eurooppaa, Intiassa, eri puolilla Afrikkaa sekä Australiassa.

Lupa soittaa – ja tehdä virheitä

”Eräs viidesluokkalainen poika paloi halusta soittaa rumpuja. Joka musiikintunti hän pyysi päästä soittamaan ja vaikka rytmit eivät aina osuneet, annoin hänen mennä. Yhdeksännellä luokalla hän esiintyi koulumusikaalin pääroolissa, lauloi ja soitti rumpuja. Musikaalikokemuksen myötä hän haki taidelukioon, ja uskoisin että hän aikoo hakea (ellei ole jo hakenut) teatterikorkeakouluun. Nyt hän on ylioppilasteatterissa ja näytellyt esimerkiksi mainoksissa ja Mustat lesket-televisiosarjassa. Hän kävi lukioaikanaan kiittelemässä meitä kannustuksesta, ja silloin tuli kyllä tippa linssiin”, Järvenpään lukion uusi musiikinopettaja Anne Tanskanen muistelee. Hänelle oppilaiden onnistumiset, niin suuret kuin pienetkin, ovat syy siihen, miksi hän työskentelee opettajana.

Monenlaista osaamista

Tanskanen on harrastanut musiikkia pienestä asti, ja kahdeksannella luokalla hän päätti hakea Sibelius-lukioon. Siellä hän kävi ensin sinfoniaorkesterissa, mutta päästyään kamarikuoroon vaihtoi viulun lopullisesti lauluun. Lukion jälkeen hän pääsi ensimmäisellä yrityksellä Sibelius-Akatemiaan. Onnenkantamoisten kautta Tanskanen on työskennellyt musiikin maisteriksi valmistumisestaan asti opettajana, ja keikkaillut säännöllisen epäsäännöllisesti bändinsä Lupa Soittaa kanssa.

Laulu on vuonna 2007 tangoprinsessan tittelin voittaneelle ja vuonna 2012 tangofinaaliin päässeelle Tanskaselle henkireikä ja rentoutumistapa. Hän toivoo oman innostuksensa tarttuvan myös oppilaisiin. ”Tosissaan tekemisen rinnalla pitää olla myös veikeää iloa taustalla!”

Peruskoulusta lukioon

Ennen Järvenpään lukioon siirtymistä Tanskanen työskenteli musiikinopettajana Vantaalla Kartanonkosken peruskoulussa. Idea lukiomaailman näkemisestä opettajan silmin oli jo ehtinyt muhia hetken hänen päässään. ”En pelkää uusia asioita. Olin kuullut etukäteen paljon hyvää lukiolaisista. Ennakkoletuksena olivat mukavat oppilaat enkä ole joutunut pettymään!”

Omien sanojensa mukaan Tanskanen on opettajana innostava, positiivinen, kannustava, hullu ja heittäytyvä. Yhtenä mottonaan hän pitää lausahdusta ”moka on lahja”, sillä virheistä oppii eikä ilman mokailua voi kehittyä. Tähän ja kannustamisen tärkeyteen hän viittaa tarinassaan rumpuja soittavasta pojasta.

”Vaikka välillä ryömitään mudassa, oppilaiden oivallukset, onnistuminen ja tekemisen meininki ovat parasta opettamisessa” Tanskanen kertoo. ”Lukiossa opettamisen ehdoton paras puoli on se, että lukiolaiset ovat täällä vapaaehtoisesti. Tunneilla

saa keskittyä enemmän asiaan, kun taas peruskoulussa tunneilla on usein paljon muuta mihin pitää keskittyä.”

Toimintapäivä sujui sateisissa tunnelmissa

Perinteeksi muodostunutta Järvenpään lukion toimintapäivää vietettiin sateisissa merkeissä perjantaina 28.08.2015. Koulun oppilaat saivat toimia jo etukäteen valitsemillaan rasteilla. Valittavana oli yksi pitkä tai muutama lyhyt laji. Vaihtoehtoja oli runsaasti: urheilun ystäville oli tarjolla mm. golfia, tanssia, itsepuolustusta tai vaikkapa jalkapalloa. Hieman rauhallisemmasta menosta nauttiville oli vaihtoehtoina esimerkiksi kortinpeluuta, musisointia tai toimintaa erilaisten kielten parissa.

Lajien valinta tapahtui nopeat syövätkä hitaat – taktiikalla. Tosin nettisivu, jossa lajien valinta piti suorittaa, kaatui suuren yleisöryntäyksen vuoksi. Lopulta kuitenkin kaikki pääsivät valitsemaan toimintapisteitä ja suurin suosio meni selvästi leffarastille, jossa menttiin paikalliseen teatteriin katsomaan elokuvaa. Myös monet urheilulajit tulivat nopeasti täyteen.

Toimintapäivä oli loistava mahdollisuus päästä kokeilemaan uusia ja erilaisia lajeja. Esimerkiksi lyhyt oppitunti itsepuolustuksesta oli varsin kiinnostava ja hyödyllinenkin. Lajiin osallistuneet pääsivät testaamaan kokeneen opettajan ohjeistuksella erilaisia helppoja juttuja, esimerkiksi sitä, kuinka päästään kuristusotteesta pois. Piiron liikuntakeskuksessa vietettyä lajia ei otettu liian vakavasti, vaan mukaan liitettiin huumoria ja paljon naurua.

Koulun sisätiloissa oli mahdollisuus päästä pelaamaan lentopalloa tai kokeilemaan tanssia. Kokeneiden ohjaajien vetämä tanssitunti saavutti suurta suosiota, varsinkin tyttöjen keskuudessa. Alkulämmittelyksi leikittiin tanssihippaa ja sen jälkeen päästiin kokeilemaan erilaisia tanssiin kuuluvia liikkeitä.

Liikkeet oli suunniteltu niin, että vaikkei olisikaan parkettien terävin partaveitsi, pääsi hyvin mukaan harjoittelemaan helppoja kuvioita. Musiikin ja hymyn kera päästiin opettelemaan esimerkiksi vaihtoaskeleita ja tunnin lopuksi myös koreografiaa.

Lajien väleillä tarjoiltiin lounas koulun ruokalassa. Ruokatauon aikana oli mahdollisuus päästä kokeilemaan myöskin sumopainia hauskoissa sumopainipuvuissa. Musiikistakin oli huolehditu ja päivän olosuhteisiin nähden hernekeitto oli oiva valinta ruuaksi.

Vaikka sadetta ropisi tasaisesti päivän mittaan, oppilaat viihtyivät hyvin myös ulkona erilaisten toimintapisteiden parissa. Rakkaan kansallislajimme pesäpallon lisäksi lukion tekonurmella pelattiin jalkapalloa ja jenkkifutista. Myös koriskenttä täyttyi suuresta määrästä katukoripallon pelaajia.

Kommentit päivästä olivat suurimmaksi osaksi positiivisia ja monille jäi hyvät fiilikset. Lukuunottamatta sääolosuhteita ja yhtä peruttua puistojumppaa, toimintapäivä onnistui mainiosti!